

zweig, System 5, vydání § 452, pozn. 20 a literaturu tam citovanou).

Není sporu o tom a stěžovateli ani nenapadá, že pravoplatným rozsudkem bylo vysloveno, že žádný z rodičů nemá viny na uzavření neplatného manželství. Tím je pravoplatně a také pro opatrovnický soud závazně rozřešena otázka viny rodičů ve smyslu § 160 obč. zák. Zaviněná vědomost o překážce manželství rozsudkem zjištěná by zakládala vinu na uzavření neplatného manželství a ovšem vylučovala přiznání manželského původu. Takové však tu není (§ 11 nař. min. sprav. z 9. prosince 1897 č. 283 ř. z. § 160, 102 a 1265 obč. z. a § 507 tr. z.).

Rekursní soud tedy právem považuje nezł. O. G. za dítko manželské, když byl zrozen sice v manželství neplatném, ale když neměl žádný z rodičů vinu na ujednání neplatného manželství.

Rozh. nejv. soudu v Brně z 12. dubna 1929 RI 146/29. J. K.

Majitelka hospodyňské školy neprovinila se tím, že nezakázala své začce choditi ve školní kuchyni v botkách s vysokými špalíčky. Byloť na žalobkyni, aby se v tom směru náležitě zařídila.

Žalobkyně, už dospělá osoba, byla žačkou hospodyňské školy žalované strany a zlomila si nohu. Stalo se to tím, že ve školní kuchyni uklouzla a upadla. Vinu na tom má prý žalovaná, poněvadž měla v té kuchyni dlaždičkovou, tedy nebezpečnou podlahu, trpěla, že podlaha byla vodou polita, tedy se stala ještě nebezpečnější, a konečně, protože trpěla, že žalobkyně v kuchyni chodila v botkách s vysokými špalíčky.

První stolice neuznala důvod žalobního nároku za oprávněný.

Odvolací soud tento mezitímní rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud podanému dovolání nevyhověl.

Důvody. Odvolací soud má pravdu, že žalobkyně neuplatňovala v první stolici jako zavinění žalované strany, že orgány obce trpěly, aby chodila v učební kuchyni v botkách s vysokými podpatky. Výtka rozporu se spisy jest tudíž lichá. Nehledě k tomu, nezáleží na tom, zda bylo žalobkyni zakázáno choditi s vysokými podpatky. Žalobkyně jest dospělá, není o ní tvrzeno, že nemá zdravý rozum, a musila tedy sama věděti, může-li v kuchyni choditi s vysokými podpatky.

Pro opakování znaleckého důkazu není předpokladů § 362, odst. 2 c. ř. s. Podle posudku znaleců nemůže býti pochybno, že

znalci ani z důvodů bezpečnosti nepokládali za nutné opatření podlahu povlakem a nemůže být pochybnost, že znalci věděli, že nejde o kuchyň soukromou, když ji prohlédli v ústavě samém, a výslovně mluví o předpisech o veřejných kuchyních.

Po právní stránce usoudil odvolací soud správně, že žalovaná nemá viny na úrazu žalobkyně.

Podle zjištění soudu první stolice není pravda, že po úrazu byl vodovod přeložen z kuchyně a že dlažba byla opatřena korkovým povlakem. Netřeba se proto zabývat závěry, které dovolání z těchto tvrzení činí.

Z uplatněných dovolacích důvodů č. 2, 3 a 4 § 503 c. ř. s. není tudíž žádný oprávněn.

Rozh. nejv. soudu ze dne 2. května 1929 Rv 684/28. Karel Jelínek.

Ani kontumačním rozsudkem nelze přisoudit než bolestné přiměřené. Tím není ovšem řečeno, že by kontumační, bolestné přisuzující rozsudek nemohl se vyhotovit zkráceně. Důvod oprávněnosti žalobního nároku a přiměřenosti jeho nutno pak spatřovat ve skutkových údajích žaloby. Při tom zastávaný právní názor

I. stolice podléhá ovšem přezkumu odvolacího soudu.

Žalobci byly způsobeny bolesti. Stalo se to tím, že byl zachycen jedoucím autem a že mu byl pohmožděn hrudník a odřeny ruce. Proto žaluje a žádá, aby bylo uznáno, že majitel auta a řidič jeho jsou povinni zaplatiti mu bolestné 12.000 Kč.

K prvnímu roku se majitel auta nedostavil. Žalobce navrhl, aby proti němu byl vydán rozsudek pro zmeškání.

Procesní soud návrhu vyhověl.

Odvolací soud rozsudek zrušil a věc vrátil procesnímu soudu, aby po pravomoci jeho usnesení o návrhu na vydání kontumačního rozsudku znovu rozhodl.

O d ů v o d n ě n í: Se shora uvedeného kontumačního rozsudku I. stolice, kterým bylo žalobě, pokud se týče žalovaného A. M. vyhověno, odvolal se tento žalovaný včas pro nesprávné právní posouzení věci navrhnuv, aby napadený rozsudek byl změněn tak, že žalovaný A. M. je povinen zaplatiti žalobci pouze 1000 Kč s 5% úroky ode dne podání žaloby a nahraditi útraty připadající na částku 1000 Kč a tak, že se žaloba ohledně dalších požadovaných 11.000 Kč s přísl. zamítá a žalující strana odsuzuje k náhradě útrat odvolacího řízení.